

Abstrakt

Cílem této práce bylo zjistit, zda se mezi sebou liší synantropní a nesynantropní populace bodlinatých myší (*Acomys spp.*). Řada indicií nasvědčuje tomu, že některé populace druhu *Acomys cahirinus* žijí v Egyptě synantropně již od doby faraónů, tedy nejméně po dobu 3 500 let. V takovém případě se dá očekávat, že se u těchto populací vyvinula určitá přizpůsobení synantropnímu způsobu života. Z tohoto důvodu jsem testovala dvanáct populací bodlinatých myší ve dvou experimentálních uspořádáních typu open field test – vertical test (tedy test vertikální aktivity) a hole board test. Ve vertical testu měly bodlinaté myši možnost zkoumat prostředí též ve vertikálním směru, a to díky mřížce umožňující šplhat.

Lidská obydlí představují prostředí s novým predačním tlakem ze stran nových predátorů, ale zároveň také prostředí s novými úkryty před těmito predátory, a to například na místech ve výšce nad zemí. Očekávala jsem tedy, že synantropní populace *A. cahirinus* budou (1) explorovat méně na zemi a (2) trávit více času na mřížce než nesynantropní populace. Výsledky podpořily první hypotézu – v obou experimentálních uspořádáních byly synantropní populace na zemi méně explorativní než nesynantropní populace. Druhá hypotéza ovšem podpořena nebyla – všechny populace ukázaly přibližně stejný zájem o mřížku a synantropní populace na ní netrávily více času než ostatní. Nicméně celková analýza odhalila obecný vzorec v chování, který dobře kopíruje habitatové změny v historii studovaných druhů. Tento obecný vzorec naznačuje, že popsané změny v chování skutečně odráží právě přesun k synantropnímu způsobu života.

Klíčová slova: *Acomys*; bodlinatá myš; hlodavci; chování; synantropie; šplhání; vertikální aktivita